

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

17 tháng 08 năm 2008

Số 6

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (08) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Ngỏ
- Tuyển Tập Thiền ca Vô Vi Việt Nam 1
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

QUI HỘI

*Qui hội anh em chung một mối
Thực hành chơn pháp chẳng sang tôi
Hòa đồng các giới cùng chung tiến
Một mối Trời ban tánh tâm hiền*

Vĩ Kiên

Thư các bạn,

Để việc phát triển Vô Vi được tiến hành tốt đẹp, tuần báo này sẽ mang đến cho các bạn trên toàn thế giới những tin tức xác thực theo đúng sự chỉ dạy của Đức Thầy qua 10 Điều Thực Hành Tâm Đạo và Nội Quy dành cho các phương tiện truyền thông của Vô Vi.

Ước mong đây là nhịp cầu thông cảm để các bạn có cơ hội đóng góp, phục vụ cho chung và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp trong chiều hướng phát triển của tâm linh.

Thân mến,

Ban Biên Tập

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Mẫu Ái kỳ 176

Hành trình tiến mở lên trên
Quên mùi thể tục lập nền chuyển khuynh
Bầu trời thể giới tạm tình
Tiến lên hòa cảm càng minh lịch trình

Cái hành trình, tiến mở lên trên, chúng ta tu ở đây là đi trong cái hành trình tiến mở, chúng ta soi hồn mở bộ đầu, làm pháp luân cũng đưa lên trên bộ đầu, đi lên chứ không bao giờ đi xuống. Quên mùi thể tục, khi mà chúng ta định rồi, hòa giải với cái thanh điển bên trên thì cái phức tạp mới kêu bằng thể tục, nhưng mà cái phức tạp nó rời khỏi cái não ải chúng ta rồi, nó lìa khai cái ngũ uẩn rồi, thì lập nền chuyển khuynh, lúc đó chúng ta đi theo cái khuynh hướng hướng thượng chứ không có đi xuống dưới nữa. Bầu trời thể giới tạm tình, tiến lên hòa cảm càng minh lịch trình, bầu trời thể giới cái chuyện gì ở thể gian mà chúng ta mở mắt thấy đây, đều là tạm hết trôi. Một thời gian ngắn trong cái nguyên lý của tụ tan, tiến lên rồi chúng ta hòa cảm càng minh lịch trình, biết phải lấy cái phần nào đi lên nó mới đi tới đích, là lấy cực thanh cực tịnh nó mới tới đích. Chứ còn nói rằng tôi thấy được hình ảnh này, hình ảnh kia, hình ảnh nọ, không phải tới đích đâu. Tôi thấy Phật bà xuống độ tôi, không phải tới đích đâu. Tôi thấy Quan Thánh xuống độ tôi, không phải là cái đích đâu mà chúng ta đi tới cái không không tự toại mới là cái chơn đích. Dùng trí ý tiến hành thì mới sớm ly khai được thể tục đa đoan, quên những sự nan giải rồi, thì nó sẽ tự giải. Những sự nan giải ở thể gian nhiều người không có thể giải quyết được, bí rồi không có biết làm sao, ì ra đó rồi coi thử nó tới đâu, rốt cuộc rồi việc gì nó cũng xong theo việc nấy. Cho nên chúng ta biết được, biết trước thể gian vô nan sự, bá nhẫn thành kim thị thái hòa, thì chúng ta nắm cái nguyên lý đó bình tâm tiến. Học đạo cũng vậy, đời cũng vậy, không có bao giờ chúng ta bị thụt lùi, mà nếu chúng ta nhiều động, ước mong, muốn tôi tu một đêm đắc Phật, tôi tu một đêm thành Phật, tôi tu một đêm thành Tiên, mà tôi biết lý này, lý kia, lý nọ, có pháp này ủng hộ tôi, pháp kia ủng hộ tôi, một ngày kia chắc là tôi làm ông Phật. Nhưng mà ông Phật không phải dễ đâu, ông Phật tự gột rửa lấy ông, tự sửa chữa, đánh đổ cái trược khí của ông, đánh đổ cái tham ô của ông, ông mới đi tới cái thanh tịnh, ông mới hòa đồng với tất cả. Nhưng mà bây giờ chúng ta theo đức Phật, đức Phật đâu có rủ chúng ta theo, chúng ta theo, phải theo đường mòn của đức Phật, tự thanh lọc lấy mình, sửa chữa lấy mình. Quá lạm dụng cái cơ cấu Tiểu Thiên Địa này, bộ óc cho tới ngũ tạng chúng ta quá lạm dụng, cho là thông minh, lạm dụng, xài phí tâm bậy bậy, cái luồng điển nó càng ngày càng sục, thành ra xúc tiến không được, có tiếng tu, nhưng mà không có xuất phát được.

Ai ai lý luận cũng tài
Phật phòng lo sợ ai tài hơn ai

Thực hành sửa điểu đùng sai
Bình tâm tiến tới muôn loài hòa chung

Ai ai lý luận cũng tài, ai cũng có lý này lẽ kia, mà pháp phòng lo sợ rớt cuộc rồi không biết ai tài hơn ai. Ông nào cũng nói tôi có cái pháp rất hay, nhưng mà không chịu sửa lấy mình, không chịu kiểm soát lấy mình, không chịu tìm hiểu lấy mình. Cho nên đấng này chúng ta tu là chúng ta tự sửa lấy mình, chỉ có ta là một người xấu nhất, pháp phòng nhất, sai lầm nhất, đê hèn nhất, man rợ nhất, tự sửa lấy mình, để hòa đồng với tất cả. Chứ chúng ta không có cái mục đích là đứng cao hơn thiên hạ, nhưng mà chúng ta đủ đánh đổ tất cả những trược điểu, rồi lưu lại cái phần thanh điểu để hòa đồng với tất cả những sự phức tạp xấu xa, man rợ, chúng ta đã nuôi dưỡng trong cái não ả thường ngày. Bây giờ chúng ta phải khai thông, phải đánh đổ cái chướng ngại vật đó ra, mà do cái thực hành sửa điểu nó mới không sai. Thực hành là thực hành, chúng ta bây giờ lấy cái điểu thanh lọc cái điểu nó mới được, các bạn soi hồn là lấy cái điểu thanh lọc cái điểu, các bạn làm pháp luân cũng lấy cái điểu thanh lọc cái điểu thì lúc đó các bạn mới bình tâm tiến tới muôn loài hòa chung. Lúc đó các bạn thấy trước mặt cái gì trở ngại, những cái sanh, lão, bệnh, tử, khổ cực than vãn trước mặt bạn bạn thấy rõ ràng, bạn hòa chung với những cái đó. Động rồi hết động, đau khổ rồi hết đau khổ, chết rồi hết chết. Tất cả đều chung tiến hết, muôn loài đang chung tiến chứ không có cái phần nào không tiến, nhưng mà người ta lý luận về đời rồi người ta bênh cái này, bỏ cái kia rồi thấy nó nghịch với nhau, chứ thiệt ra cộng cả bây giờ nó cũng vẫn đang tiến. Khi nó được biết được sai lầm là nó sửa chữa, sửa chữa là nó tiến, cũng như thâm tâm của chúng ta cũng vậy, trước một giờ chúng ta suy nghĩ quấy, sau một giờ chúng ta sửa chữa, rồi nó cũng là tiến. Cho nên không phải tu cái pháp này nó mới tiến nhưng mà tất cả mọi người đang ở trong cái kích động, phản động rồi tự sửa, tự tiến. Nhưng mà cái pháp này nó đi vắn tắt cho các bạn, kèm nó lại, để cho nó xuất phát tất cả những sự động loạn hiện hữu, từ bộ óc cho ngũ tạng, đánh đổ cho nó xuất phát đi, cho nó đi, không còn nữa, từ cái có đi tới cái không mới kêu bằng Vô Vi. Còn sân si, mà luận đàm pháp lý, thì càng luận càng bí, cái tánh chúng ta càng sân si chừng nào mà nói về cái pháp lý thì càng luận càng bí. Nói thét nói đi xuống, nói thét rồi nói cho ta tu lâu ta giỏi rồi uy hiếp người khác và không tìm được lối thoát, không thể nào tìm được lối thoát. Chúng ta phải sửa được cái sân si, mới tìm được lối thoát. Ngược lại, thàm tín nơi quyền năng của mình, có thể tự khắc phục mọi sự trở ngại của nội tâm, mình thàm tín, mà trong cái thâm tâm mình sửa về điểu, mình lấy cái điểu thanh lọc cái điểu rồi mình mới thấy được cái hiệu lực chính mình sửa. Cái huyền bí năng cán của mình, có thể khắc tự khắc phục mọi sự trở ngại của nội tâm, nhiên hậu mới cảm mình chánh pháp bí truyền là gì, lúc đó chúng ta mới cảm mình được cái chánh pháp bí truyền ở bên trên. Cái phần thanh điểu là gì. Đức Phật đã ban bố hằng ngày cho mọi người, đức Quan Âm cũng vậy, Thần Thánh cũng vậy, đem cái phần thanh điểu để trợ duyên cho mọi người, tự tu tự tiến.

Tự mình gắng luyện thực thi
Tiến về nơi cảnh khỏi ghi khỏi nhờ
Không không chánh pháp miễn thờ
Con đường chư Phật sẵn chờ đón ta

Mình tự mình gắng luyện thực thi, phải sửa cho kỳ được, đánh đổ cái ngoại xâm, mới tiến về nơi cái cảnh khỏi ghi nhờ, không cần phải ghi nhớ những cái người nào dạy mình, xâm chiếm trong tư tưởng mình, đọc trong lỗ tai mình, không có nghe. Và, mình không có nhờ người ta phù hộ nữa, chính mình làm chủ lấy mình, để khai triển lấy mình. Không không chánh pháp miễn thờ, lúc mà đi tới không không rồi đâu có đặt cái bàn thờ, thắp nhang, thờ phượng gì nữa. Con đường chư Phật sẵn chờ đón ta, con đường không không thanh thân bên trên nó đã sẵn chờ đón ta mà chính chúng ta phải tiến tới, chúng ta mới đạt được, còn nếu chúng ta không tiến, không có đạt được. Muốn được sớm nhẹ, thì phải hành, thì nó mới được nhẹ, còn muốn tiến thì cũng phải hành thì nó mới tiến. Sự phức tạp nội tâm của mỗi người, đều bị bao phủ nhiều tầng lớp, nếu không chịu dày công, dùng điển thanh lọc điển, thì mang tiếng tu, nhưng không thấy tiến. Dùng lý luận, lấy cái con tim của cha mẹ tạo mà nói đi nói lại hoài, rốt cuộc không có thấy mình tiến. Mà chúng ta thâm kín, chúng ta nhắm mắt, chúng ta bịt lỗ tai lại, chúng ta co lưỡi răng kề răng, đóng kín tất cả những cái ở thế gian không có cho nó xâm chiếm nữa. Nếu chúng ta mở, là chúng ta sợ, lưu ý nó là sợ nó, nó xâm chiếm chúng ta, chúng ta không cần biết nó thì nó không có xâm chiếm được. Lúc đó, là chúng ta đóng cửa, để giải tán nó đi, nó không có xâm chiếm được thì làm sao mà nó không chế tư tưởng ta. Cũng muốn một cái pháp, phải cương quyết đi tới, chứ đừng có nghe nói cái yếu yếu mình mình, đừng có nghe nói cái thanh diệu của bên trên, tiếng nói của người này, người kia, người nọ, cho đó là thần thánh hộ độ chúng ta. Không, chúng ta không có chấp nhận, chúng ta có phần sáng suốt, tự giải lấy mình, nên cố gắng tiến lên, hòa đồng với thiên liêng, mới đi tới chơn pháp được. Còn các bạn không chịu quên cái cơ thể này, quên cái bộ đầu này, mà cứ nuôi dưỡng cái bộ đầu, nuôi dưỡng cái cơ thể, rồi thì tự nhiên ngoại xâm. Chúng ta tưởng rằng thần thánh tới phù hộ ta, không, chúng ta phải tiến lên trên, cái pháp ở đẳng này nó không chịu, nó là Vô Vi đi tới cái không không. Nó không có bao giờ đi tới lấy cái hữu vi mà uy hiếp nó được. Nó tiến lên, nó hòa đồng bên trên, cái nhẹ tương hội với cái nhẹ, nhưng mà nó không phải là học của ai hết, nó chỉ tiến lên cái nơi nhẹ rồi nó còn tiến nơi nhẹ hơn nữa. Các tầng lớp ở bên trên, các tầng số ở bên trên đã sắp sẵn cho nó, mà nó cương quyết thì nó tiến, còn nó không cương quyết thì nó tự thụt lùi. Cho nên các bạn cứ thử tu một thời gian, rồi các bạn bỏ đi, đừng có tu, trong sáu tháng, thì cái sắc mặt của các bạn xuống. Thì các bạn hỏi chứ luận xét cái cơ tầng ở trong bản thể của các bạn, nó có thượng, trung, hạ. Hỏi, bây giờ các bạn đem xuống, thì nó đi xuống cái hạ giới làm sao nó tiến lên trên được, mà các bạn đem lên trên rồi, thì tự nhiên, cái tâm nó mới định. Nó không động, thì các bạn không có nghĩ cái chuyện mà nhờ đỡ ai hết, mà chính mình phải nắm cái hành trình đó tiến, tiến tới cùng, tiến tới ngày nay đức Phật, Ngài cũng vẫn tiến, vẫn tu, vẫn sửa, nó mới đi có cái sự sáng suốt. Còn chúng ta ở đây, ở thế gian, nói bây giờ các bạn đi học đi cũng vậy nữa, học hoài học không hết sách, ngày nào cũng có cái tin tức mới hết, học hoài học không hết, nó cũng vậy. Còn cái tiến trình của tu về điển quang cũng vậy, phải cương quyết, tiến lên mới được, gom cái thanh điển lên bộ đầu mới được. Chớ các bạn còn nuôi dưỡng ở trong con tim thì bị ngoại xâm dễ dãi lắm, cho nên chúng ta đã ngừa trước là có soi hồn, có pháp luân, đó là nó chống trả ngoại xâm. Cho nên các bạn cương quyết tu rồi các bạn sẽ tự nhiên đi tới cái phần thanh thân riêng biệt, trong sự thấy nó thấy cái thấy, nó sẽ tiến lên cũng

không khác gì đường lối của đức Phật đã hành ở trước kia. Rồi cái tâm trạng nó càng ngày càng cương quyết chứ nó không có thụt lùi như xưa nữa, và nó không bị ngoại cảnh, không bị bằng hoàng, không bị ma quỷ uy hiếp nó.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 01/06/1974)

Thư Ngỏ

Kính gửi Quý Bạn Đạo,

Thông báo của Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

Vào ngày 05 tháng 07 năm 2008, Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên đã chỉ dạy Thiền Viện phải có một tờ thông báo để tạo một nguồn thông tin thiết thực về những chương trình của Thiền Viện Quy Hội Tình Người (QHTN) (xin xem qhtn1.pdf đính kèm). Thêm vào đó Đức Thầy có dạy rằng những người phát tâm đóng góp tài lực cho Thiền Viện phải “tự nguyện mới được”.

Trong tinh thần này, một số anh chị em Vô Vi đã phát tâm tự nguyện đóng góp giúp Thiền Viện có được một website với những chương trình hữu ích và linh động như là “Tình Thầy Tận Độ”, “Thi Ca của Đức Thầy”, “Đặc San Vô Vi”, và theo đúng lời răn dạy của Đức Thầy, một Tuần Báo Quy Hội Tình Người mà tới ngày hôm nay đã được năm số phát hành (xin mời bạn đạo xem các files gửi đính kèm).

Trong tháng vừa qua, các thông báo này đã được gửi đăng trên Tuần Báo Phát Triển Điện Năng (TBPTDN) kể từ số 679 (13/07/2008) đến các số kế tiếp để cho bạn đạo năm châu được rõ tường những chương trình của Thiền Viện, nhưng có lẽ vì các anh chị quản lý TBPTDN quá bận rộn tới ngày hôm nay quý bạn đạo vẫn chưa nhận được các thông tin của Thiền Viện trên những số TBPTDN, cơ quan ngôn luận của Vô Vi.

Có một số bạn đạo vẫn chưa hiểu thấu lý do tại sao Thiền Viện cần có một nguồn thông tin và đã có nhiều câu hỏi. Đây cũng là một thiếu sót của Thiền Viện vì Thiền Viện chưa có đủ phương tiện thông tin để giải tỏa những thắc mắc đó. Để đáp ứng nhu cầu cho bạn đạo và cũng để giải tỏa phần nào những thiếu sót không tránh được, Thiền Viện xin trực tiếp gửi đến quý bạn đạo các tờ thông báo của Thiền Viện vừa qua. Quý bạn đạo có thể vào trang website www.quyhoitinhnguoi.org để tìm hiểu thêm về Thiền Viện, và mọi thắc mắc xin gửi email về quyhoitinhnguoi@gmail.com.

Thiền Viện xin cảm tạ tri ân những đóng góp vô giá của các anh chị em bạn đạo đã và đang tự nguyện phát tâm đóng góp cho Thiền Viện trong tình thần bất vụ lợi.

Kính chúc quý Bạn Đạo thân tâm luôn an lạc.

Kính bái

Ban Chấp Hành

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người, Úc châu.

Đồng kính gửi đề tường:

- Đức Thầy (kính nhờ anh Dominique chuyển).
- tbptdn@videotron.ca để đăng trên TBPTDN số 684.

Tuyển Tập Thiền ca Vô Vi Việt Nam 1

Từ trước đến nay những tác phẩm kịch bản vọng cổ được nhiều tác giả biên soạn, đa phần là những bài ca tân cổ giao duyên, những tuồng tích dã sử, tình cảm xã hội được xuất phát từ sân khấu cải lương. Các ban nhạc đờn ca tài tử là các nghệ sĩ bán chuyên nghiệp hầu như có đều khắp ở sáu tỉnh miền tây. Các nghệ nhân đều có những niêm luật bí quyết bài bản về nhạc lý cổ nhạc miền nam. Họ dùng những bài ca trích đoạn, những bản ngắn từ các vở tuồng sân khấu như 3 nam, 6 bắc, 7 bài v.v... Có rất ít những bản ca nói về giáo lý của Phật. Trong khi nhiều tôn giáo có những bài tấu về nhạc lễ, những quyền thánh ca được phổ biến trong những cuộc hành lễ cầu xin vào ngày chủ nhật....

Chúng tôi, một số bạn đạo tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP) có biết về cổ nhạc, có nhân duyên đóng góp những bản ca trích theo lời dạy của đức Phật, của Đức Thầy giúp cho các bạn đạo, các phật tử hướng về chân lý tìm được lẽ sống niềm vui trong Phật pháp nhiệm màu, hầu tạo thêm chủng tử thiện cho bá tánh nhân sinh. Mục đích của chúng tôi là giúp các bạn đạo Phật tử yêu mến môn ca cổ miền Nam có được những tác phẩm hay về lời dạy của Phật và cũng tạo điều kiện cho các nghệ sĩ đờn ca tài tử hiểu thêm về Phật Pháp, giúp cho thính giả Phật tử ca cổ có những bài ca thanh nhẹ thay vì những bản ca cũ kỹ đời thường. Từ đầu năm 2008 đến nay, ban Thiền ca cổ nhạc được các bạn đạo phật tử nhiệt tình ủng hộ, sáng tác sưu tập một số bài ca phổ truyền về Phật Pháp và đã hình thành tuyển tập Thiền ca lần đầu tiên ra đời kính dâng lên Đức Thầy chào mừng đại hội Vô Vi lần thứ 26 ở hải ngoại và lần thứ 1 của Thiền ca Vô Vi Việt Nam. Xin mời các bạn thưởng thức 14 bài cổ nhạc được chuyển ra dạng MP3 và đặt trên web site của Thiền viện Quy Hội Tình Người, cùng với Tuyển tập Thiền ca. Các bạn chỉ cần bấm vào bản nhạc nào các bạn muốn nghe thử hoặc hát thử :

<http://www.quyhoitinhnguoi.org/music/classic.htm#ThienCaVietNam01>

Chúng tôi sẽ tiếp tục liên hệ với các tác giả nghệ sĩ, văn nhân để có thêm những tác phẩm

hay ca tụng Phật pháp hầu tạo thêm sự phong phú cho tuyển tập Thiền ca. Chúng tôi cũng sẽ tiếp tục thí pháp bằng những bài ca, những bài tuyển tập thiền ca cổ nhạc qua lời dạy của Đức Thầy từ hơn ba mươi năm qua. Mục đích báo đền ơn Phật, trả nghĩa cho Thầy, hoà đồng tôn giáo và nguyện thí pháp cho đến ngày cuối đời.

Cảm ơn các bạn đạo Bạc Liêu, Sóc Trăng, Cà Mauđã giúp chúng tôi hình thành tuyển tập Thiền Ca Vô Vi Việt Nam tập I.

Chân thành cảm ơn Đức Thầy và Đức Ông Tư đã truyền trao cho chúng tôi niềm tin tuyệt đối về Pháp lý Vô Vi. Sức khỏe và sự an vui trong mùi đạo vị đã khai ngộ được chân lý đạo pháp nhiệm mầu trong chính đời sống của chúng tôi. Đây là lý do để ban thiền ca Vô Vi tiếp tục công hiến báo đền ơn Phật, trả nghĩa cho Thầy.

Vạn sự khởi đầu nan, bước đầu dù có cố gắng nhưng cũng không tránh được thiếu sót. Rất mong sự đóng góp ý kiến và thi thơ, bài ca của quý bạn đạo Vô Vi và các Phật tử gần xa. Chúng ta hãy vì tất cả cho Phật Pháp. Đây là hoài bão và cũng là niềm hạnh phúc lớn nhất của chúng tôi.

Xin kính bái
Thay mặt ban Thiền ca Vô Vi Việt Nam
Trần Văn Thanh

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 04 tháng 10 năm 1969

Bồng lai tiên cảnh quả không xa
Gắng tiến xuyên qua giới cảm hòa
Trời Phật an bài không thiếu sót
Trăm hoa đua nở hợp phân hòa

Không tu sao rõ chánh tà
Tu thời phải gắng mới là người tu
Chớ nên tu quáng tu mù
Tu theo đường lối Phật tu ở đời
Ngài không thay đổi, ngắt lời
Tự tu tự giác tự dòi nội tâm
Diệt tham thoát khỏi sai lầm
Công phu gắn bó tự tầm tiến thẳng
Người đời lý luận lằng nhằng
Nói năng bất định hợp phăng lòng người
Lắm khi dở khóc dở cười
Nội tâm động loạn người người chán chê
Tham sân gây gổ đủ bề
Vô phương cứu chữa tiến về cõi âm
Phật Tiên cũng chẳng thiết tâm
Sa vào địa ngục Quan Âm kêu cầu
Văn minh điển hóa nhiệm màu
Ngữ ngôn phát triển thập thâm dung hòa
Thế gian chung sống một nhà
Chơn tà lẫn lộn khó mà hiểu nhau
Phật Tiên phân hóa muôn màu
Bồng lai thắng cảnh trước sau dung hòa
Đến nơi chẳng có thuyết tà
Đâu đâu cũng cảnh vui hòa hợp phân
Ước mong các bạn xét cân
Gắng công tu luyện sớm gần Phật Tiên.

Luang Sĩ Hằng - Vi Kiên